

2 Νοεμβρίου 2022

Μία «εκ βαθέων» συζήτηση με τον π. Καλλίνικο Μαυρολέοντα, στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Ο π. Καλλίνικος, έχοντας μεγάλη προϋστορία στον Πειραιά, όπου ως λαϊκός διακόνησε επί χρόνια το νεανικό έργο της Μητροπόλεως Πειραιώς, υπηρέτησε 33 χρόνια ως δάσκαλος, έχοντας πλέον συνταξιοδοτηθεί, και συνεχίζει καρποφόρα την πνευματική του διακονία στο νησί της Καρπάθου.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Δευτέρα 31 Οκτωβρίου, ο κ. Ηλίας Λιαμής, Δρ. Θεολογίας, Μουσικολόγος και Συγγραφέας, φιλοξένησε τον Αρχιμανδρίτη π. Καλλίνικο Μαυρολέοντα, Θεολόγο, Συνταξιούχο Δάσκαλο και Ηγούμενο της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίου Γεωργίου Βασσών Καρπάθου., σε μια «εκ βαθέων» συζήτηση.

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το διαδικτυακό τηλεοπτικό κανάλι ΡemprousiaTV και την εκπομπή «Ό,τι Καλόν».

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ο π. Καλλίνικος, έχοντας μεγάλη προϋστορία στον Πειραιά, όπου ως λαϊκός διακόνησε επί χρόνια το νεανικό έργο της Μητροπόλεως Πειραιώς, υπηρέτησε 33 χρόνια ως δάσκαλος, έχοντας πλέον συνταξιοδοτηθεί, και συνεχίζει καρποφόρα την πνευματική του διακονία στο νησί της Καρπάθου.

Ήθελε να είναι και ιερέας και δάσκαλος, αλλά στον Πειραιά ήταν δύσκολο να τα συνδυάσει και τα δύο. Παρότι γεννήθηκε στον Πειραιά, έχοντας καταγωγή από το νησί Της Καρπάθου, πήγαινε τακτικά και συνδέθηκε με τους κατοίκους του χωριού του, τις Πυλές, κυρίως όμως με τα παιδιά.

Η έλλειψη δασκάλων, έκανε τα παιδιά του χωριού να αλληλογραφούν μαζί του, ζητώντας του να αναλάβει εκείνος. Πήρε την απόφαση και ήρθε η στιγμή που πήγε εκεί, σε ένα χωριό που δεν πήγαινε κανείς δάσκαλος.

Βρήκε 19 παιδιά, αλλά στην πορεία μειώθηκε πολύ ο αριθμός τους, φτάνοντας κάποια περίοδο τα 5 και υπήρχε ο κίνδυνος να σβήσει το χωριό, αφού οι θάνατοι των ηλικιωμένων ήταν δυσανάλογα περισσότεροι από τις γέννες.

Το υψηλό κόστος, η έλλειψη γιατρών και κλινικών υποδομών, η δυσκολία στην μετακίνηση και οι μεγάλες αποστάσεις, ήταν κάποιοι από τους λόγους που απέτρεπαν τις νέες γυναίκες από την εγκυμοσύνη.

Με χρήματα της εκκλησίας και με την ενεργοποίηση των συλλόγων της περιοχής που κατάφερε ο π. Καλλίνικος, άρχισε να ενισχύει οικονομικά τις νέες μητέρες, αυξάνοντας έτσι τις γεννήσεις και γεμίζοντας το χωριό με χαρούμενες φωνές.

Την περίοδο της ακμής του, το σχολείο των Πυλών θεωρήθηκε πρότυπο, με βραβεύσεις και πολλές αναφορές στον τύπο. Σε αυτό βοήθησε καταρχήν η εμπειρία του π. Καλλινίκου στο πολυσχιδές νεανικό έργο της Μητροπόλεως Πειραιώς, με την ιεραποστολική παρακαταθήκη του μακαριστού Μητροπολίτου Πειραιώς κυρού Καλλινίκου.

Ο μακαριστός τον είχε μάθει, όπως και όλα τα στελέχη του νεανικού έργου, να εργάζονται ιεραποστολικά και να προσφέρουν στα παιδιά και τον κόσμο, ότι καλό μπορούν και «όπως λιώνει το κερι να αναλώνονται για την Εκκλησία και την πνευματική προκοπή των ανθρώπων», όπως τους έλεγε χαρακτηριστικά.

Έτσι ξεκίνησε μία πολύ ωραία πορεία με σειρά δράσεων, όπως θεατρικές, χορευτικές, έκδοση εφημερίδας και άλλες δραστηριότητες. Τα παιδιά χάρηκαν με αυτές τις δράσεις, έδειξαν το ταλέντο τους και έσπασαν την μονοτονία της ζωής του μικρού χωριού, ειδικά τους δύσκολους χειμερινούς μήνες.

Σταδιακά ενισχύθηκε όλη αυτή η δραστηριότητα με εποπτικό υλικό, υπολογιστές, τηλεοράσεις, βιβλία, cd, από πρόσωπα και εκκλησιαστικούς φορείς, όπως οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, ακόμη και από τα πανεπιστήμια με τα οποία ο π. Καλλίνικος συνεργάστηκε δημιουργικά σε διάφορα προγράμματα.

Όλα αυτά έδωσαν ζωή και ποιότητα στο χωριό, ώστε τα παιδιά να μείνουν στον τόπο τους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι έφτασαν να έχουν βιβλιοθήκη με 7.000 τόμους.

Αυτές οι δράσεις και η κοινή απασχόληση, έφεραν κοντά τα παιδιά και δημιούργησαν ισόβιους δεσμούς και την διάθεση της εθελοντικής προσφοράς. Έμαθαν να συνεργάζονται, κάτι που είναι πολύ δύσκολο, και αυτό φαίνεται και τώρα που μεγάλωσαν.

Ο συνδυασμός των ρόλων του δασκάλου και του ιερέα, λειτούργησε αρμονικά και οι ρόλοι ήταν διακριτοί. Δεδομένου δε, ότι χειροτονήθηκε όταν πήγε στο νησί, τα παιδιά έζησαν όλη την πορεία της προσωπικής του προετοιμασίας και στην συνέχεια της χειροτονίας.

Ο π. Καλλίνικος ξεδίπλωσε το κουβάρι των εμπειριών του όλα αυτά τα χρόνια που διακονεί ως ιερέας, πνευματικός, ιεροκήρυκας, ηγούμενος και δάσκαλος. Και η διακονία του δεν περιορίζεται μόνο στο χωριό των Πυλών αλλά και σε άλλα χωριά, όπου συνδέεται πλέον με τους κατοίκους τους με πνευματικούς δεσμούς και πολύ αγάπη.

Στη συνέχεια η συζήτηση επικεντρώθηκε στο θέμα της κατήχησης, που ήταν πάντα στις προτεραιότητες του π. Καλλινίκου. Όπως είπε, μιλώντας για το θέμα αυτό:

«Τα παιδιά τρέχουν στο γνήσιο. Να αφήσουμε το Άγιο Πνεύμα να ενεργήσει κι εμείς να δώσουμε τους εαυτούς μας, τις δυνάμεις και τον χρόνο μας, στην υπακοή της Εκκλησίας. Και να δώσουμε στα παιδιά χρόνο, να τα υπολογίσουμε δηλαδή, να νοιαστούμε για την ψυχή τους.

Ο κάθε κατηχητής, έχει να κάνει μία δουλειά πολύ σοβαρή, να οδηγήσει τις ψυχές στον Θεό, να “μορφωθεί Χριστός εν υμίν”..»

Αναφέρθηκε στα μέσα που υπάρχουν σήμερα για τους κατηχητές, που είναι σαφώς πολύ περισσότερα από άλλες εποχές, όπως είναι τα κατηχητικά βοηθήματα και άλλο βοηθητικό υλικό.

Και επεσήμανε ότι πρέπει να δείξουν οι κατηχητές πρότυπα και όταν τα παιδιά μαθαίνουν για τους αγίους χαίρονται, γιατί ο άγιος δεν είναι κάτι θεωρητικό, αλλά έζησε και εφάρμοσε την πίστη στη ζωή του.

Και στην ολοκλήρωση της συζήτησης επεσήμανε:

«Έχουμε ευθύνη να δείξουμε όλους τους δρόμους που οδηγούν στην αγιότητα, έργω και λόγω.

Γιατί το παιδί, μας το λέει: μη μου λες, δείξε μου τη ζωή σου.»

[Τη συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:](#)

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς